VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 11 SEPTEMBER 2025

Onderwerp: Sessieverzoek D66 'Reactie college op de wensen en bedenkingen voorgenomen verkoop IJweg 1126 te Hoofddorp'

Voorzitter: dhr. M. Achterbergh

De leden: mw. B.M. Antolini, dhr. M.F. Boels, mw. J.M. Hup, dhr. H.C.M. Koning, mw. J. Koolmoes, mw. S. van de Meeberg, dhr. F. Sidali, dhr. R. Staal, dhr. E. Vermeulen, mw. M. Woolthuis

Griffier: mw. E.H.M. Ouwehand-Brussel

Portefeuillehouders: mw. M.L. Sedee-Schuitemaker, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Een hele goedenavond allemaal, wat fijn dat u op mij als voorzitter hebt gewacht. Iets meer afstand ja. Hallo. Beter hè, oké. We hebben een sessieverzoek van D66 dat we vanavond gaan bespreken en dat is de reactie van het college op de wensen en bedenkingen voorgenomen verkoop IJweg 1126 te Hoofddorp. Dat betekent dat D66 zo mag beginnen en vijf minuten extra spreektijd heeft. Er hebben zich geen insprekers voor deze sessie gemeld. Zoals u gewend bent is er in de eerste termijn spreektijd en in de tweede termijn vrij debat, technische vragen horen niet in deze sessie thuis. Dan geef ik als eerste het woord aan D66, mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Een hele tijd geleden heeft de raad een motie aangenomen die ging over het in kaart brengen van grond in eigendom van de gemeente. Het college heeft ooit gezegd 'daar hebben wij geen capaciteit voor' en in plaats van dat die ergens op een stapel ligt en een keer aan de beurt komt… want ja, het uitvoerend apparaat is toch bezig met dingen en je zou kunnen zeggen 'we gaan hem oppakken zodra we er tijd voor hebben'. Volgens mij is hij gewoon in het ronde archief beland want hij wordt gewoon niet uitgevoerd. Dat is een keuze die niet is gebaseerd op capaciteit, maar op de inhoud van de motie. Ik denk dat het college daar anders over denkt, maar dat is hoe het op mij overkomt. We hebben die motie ooit ingediend met in het achterhoofd: als we nou weten welke gronden je als gemeente in eigendom hebt, waar je dus de baas over bent, kun je ook bepalen wat er met die grond gebeurt. We hebben nog helemaal niet besproken over wat je dan op die grond zou moeten doen maar als je de baas bent, bepaal je wat ermee gebeurt en niet een ontwikkelaar. Dan kun je bijvoorbeeld eens gaan experimenteren met woonvormen, Tiny Houses, tijdelijke huizen, het is jammer dat mijnheer Spijker er niet is, tijdelijke bewoning, studentenwoningen, precies die woningen die nu niet vaak worden gebouwd omdat ze voor ontwikkelaars niet genoeg opleveren. Dat is waar nu een probleem is. Nogmaals, die motie wordt gewoon in het geheel niet uitgevoerd. Toen zag ik dat er een perceel te koop werd aangeboden, een perceel van de gemeente op de IJweg, precies een van die gebieden die wij hebben benoemd in de motie om te onderzoeken wat wij nou in eigendom hebben. Wij weten dat niet. Dus als er een plotje vrijkomt op een van die gebieden, had ik het idee: laten we nou heel even wachten met de verkoop daarvan om te kijken of wij daar als raad iets mee willen. Laten we eens in gesprek gaan over of we iets met dit plotje willen voordat we het verkopen. Daarop hebben we dus wensen en bedenkingen opgesteld en tot mijn grote vreugde waren er nog zes partijen die dat ook hebben gedaan en dat is een overgrote meerderheid van het aantal fracties hier in deze gemeenteraad. Tot mijn grote verbazing, en die verbazing is een beetje geacteerd, krijgen wij de

reactie 'dat kan niet want de IJweg ziet er al niet helemaal netjes…, het is een beetje verrommelend' of zoiets 'polderlinten en daarom kunnen we niet bouwen wat u wilt dus we wijzen deze wensen en bedenkingen af', maar dat is helemaal niet waar wij om hebben gevraagd. De wensen en bedenkingen gingen erover: wacht nou even met die verkoop. Gewoon even wachten, dan gaan we als raad praten over wat we daarmee willen en als het is 'we gaan het verkopen', dan gaan we het nog steeds verkopen maar geef ons de gelegenheid om daarover te praten want dat stukje op de IJweg... Er staat op dat plot een boerderij die je niet vanaf de weg kunt zien en dat betekent dat je daar op een groot stuk grond, wees creatief, leuke dingen zou kunnen doen, wat dat dan ook mag zijn. Die wensen en bedenkingen zijn aan de kant geschoven om een voor mij onbegrijpelijke reden en ja het is verkocht. En nu? Geen idee. Of het wordt verkocht of het…, het wordt gewoon... Ik heb het gevoel dat we daarin als raad niet serieus worden genomen, de motie wordt gewoonweg niet uitgevoerd. Tegelijkertijd, als er staat de IJweg, polderlinten visueel, bladibla. Volgens mij vinden wij het belangrijk dat er wordt gebouwd, dat er verschillende soorten woningen worden gebouwd en dat we ook een vinger in de pap hebben in wat wij dan kunnen doen. Er is net een debat geweest over ontwikkelaars die bijna geen geld meer verdienen. Wat nou als je de eigenaar van de grond bent en kunt bepalen wat daar gebeurt, dat is toch fantastisch. Waarom durven we dat niet aan? Ik ben heel benieuwd naar de reactie van de collega's op het afwijzen van de wensen en bedenkingen en ik ben heel benieuwd naar het idee van de collega's over hoe we hier in de toekomst mee omgaan, willen we vaker betrokken worden bij de verkoop van grond zodat we daar met elkaar over kunnen praten? Ik ben heel benieuwd. Tot zover, ik heb nog heel veel spreektijd over denk ik.

De VOORZITTER: Heel veel, 3 minuten en 24 seconden. Ja, mijnheer Vermeulen, Forza!

De heer VERMEULEN: Ik ga gewoon zeggen dat ik het tot zover met mevrouw Van de Meeberg eens ben. Ik weet niet zeker of wij graag als raadslid gaan besluiten wat er met een plotje gaat gebeuren, maar wat wij wel zien is dat deze sessie door de reactie op de zienswijze eigenlijk over meer gaat dan over die geplande verkoop, het gaat over het vertrouwen dat de gemeenteraad in het college zou moeten hebben en niet alleen omdat die motie naast ons is neergelegd want op 14 maart 2023 besloot het college na vragen van Forza! het raadsbesluit visie 'Polderlinten, een beeldkwaliteitsplan voor erven' in te trekken om vervolgens een nieuwe visie neer te leggen. Daar kreeg de raad de keuze uit twee opties. De ene optie was blijven bij hoe het was, dat de visie een uitgangspunt voor gemeentelijke ontwikkelingen en aanpassingen in en de inrichting van de openbare ruimte was en dat heeft het niet gehaald. Wij hebben gezegd 'die visie is een handreiking en inspiratie voor ondernemers, inwoners, initiatiefnemers en andere belanghebbenden'. Wat ons opvalt is dat de visie sindsdien desondanks keer op keer wordt ingezet als wel dat uitgangspunt voor gemeentelijke ontwikkelingen en aanpassingen in en de inrichting van de openbare ruimte waarmee het college overduidelijk de uitdrukkelijke opdracht van de raad naast zich neerlegt. Wat Forza! betreft spelen in het huidige tijdsgewricht vele belangen waarbij naar onze bescheiden mening het krampachtig behouden van open spaties in de polderlinten zoals de IJweg ondergeschikt behoort te zijn aan de roep om meer woonruimte. Wat dat betreft is het een gemiste kans dat we op deze locatie niet wat hebben geëxperimenteerd want wij zien op deze locatie wel ruimte voor zowel bebouwing als groen. Dat bouwen past ook nog eens helemaal in onze verdichtingsvisie want als we kijken naar waar dat plotje ligt, dat ligt gewoon midden in Hoofddorp en dat had het college vanuit zijn positieve grondhouding ook zelf kunnen bedenken. De vraag die rest is waarom het college de visie als toetsingsdocument blijft gebruiken in plaats van als handreiking en inspiratie zoals de raad heeft besloten. Dat wil ik echt graag beantwoord hebben want als het het college niet lukt om de visie in lijn met de bedoelingen van de raad in te zetten, is het wellicht voor iedereen beter als die visie helemaal van tafel gaat, we beperken er veel te veel mensen mee en dus ook onszelf. De pioniers die deze polder zijn vorm gaven, hebben de IJweg nooit aangelegd als onderdeel van een openluchtmuseum maar als ontsluiting van hun erven. Pioniers klampen zich niet vast aan het verleden,

maar die gaan voort, die bouwen en ondernemen. Maak van de IJweg geen polderlint, maar een weg. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen. Dan gaan we naar het Lid Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Ja dank u wel, voorzitter. Ja voorzitter, het college gaf aan gedeeltelijk tegemoet te komen aan de motie Aanwijzen zoekgebieden en onderzocht daarbij de mogelijkheid tot herbestemmen van het voorerf van de woning. Het college concludeerde dat dit niet mogelijk zou zijn maar naar de mening van Lid Koolmoes is herbestemming wel degelijk mogelijk indien met een andere invalshoek naar de beschikbare ruimte wordt gekeken want de gemeentelijke visie Polderlinten gaf duidelijke handvatten voor nieuwe functies in stedelijke context en erven met woon- en werkfuncties of innovatieve bebouwingsclusters worden nadrukkelijk genoemd. Juist in een gebied dat reeds aan alle zijden door nieuwbouw wordt omringd is het beleidsmatig verdedigbaar om dit erf opnieuw te ontwikkelen want de woningnood is groot en met name onze senioren wachten vaak tevergeefs op een passende woning. Dit perceel leent zich uitstekend om karakteristieke zorgwoningen te realiseren in samenhang met een open en groen erf. Planologisch kan dit mijns inziens worden ingepast en wat dan resteert is uitsluitend de aanpassing van het bestemmingsplan zodat de ontwikkeling ook juridisch mogelijk wordt. Ik roep het college daarom op om de mogelijkheden voor herontwikkeling van dit perceel actief te onderzoeken met oog voor de woningbehoeften en de kwaliteit van het polderlint. Tot slot, de raad gaf middels een motie een opdracht mee en het college gaf aan dat hiervoor onvoldoende capaciteit beschikbaar is terwijl het mijns inziens tot de verantwoordelijkheid van het college behoort om de uitvoering van moties te borgen. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Koolmoes. Dan gaan we naar de heer Koning, CDA.

De heer KONING: Dank u wel voorzitter. De visie Polderlinten dient om deze te beschermen omdat ze de geschiedenis van onze gemeente vertellen. Deze staan steeds meer onder druk en om de polderlinten herkenbaar en beleefbaar te houden, is in 2022 de visie Polderlinten opgesteld en deze is vervolgens op 6 april 2023 verlengd. Haarlemmermeer is rijk aan een divers palet met historische boerderijen. Door de visie willen we initiatiefnemers inspireren om deze waardevolle boerderijen te behouden en verder te ontwikkelen. Het CDA onderschrijft deze aanpak, maar heeft ook begrip voor veranderende prioritering. Zo kennen we nu een ernstige woningnood. Op 9 december 2021 is een motie aangenomen om een onderzoek te doen naar gemeentelijke eigendommen met als doel na te gaan of deze geschikt zijn voor het oplossen van het woningtekort. Bij de brief van 4 april 2022 heeft het college aangegeven dat de motie wegens gebrek aan capaciteit niet kan worden uitgevoerd. Herbestemming van het voorerf bij de boerderij aan de IJweg is niet in lijn met de richtlijnen voor polderlinten. In de visie wordt aangegeven dat de open plekken in de polderlinten zoals bij de IJweg moeten worden behouden om zo het historische karakter te behouden. Daar zijn we echter niet consequent in geweest, zo is de IJweg ter hoogte van Getsewoud helemaal volgebouwd en ook zien we dat de Rijnlanderweg tussen de Geniedijk en de Bennebroekerweg volledig is vernietigd. Dit voert de druk op om wat nog over is beter te beschermen. Het CDA is er nog niet van overtuigd dat het volbouwen van de voortuin van IJweg 1126 met twee of drie woningen een wezenlijke bijdrage aan het oplossen van de woningnood levert.

De VOORZITTER: Mijnheer Koning, mag ik u even onderbreken. Ik probeerde een punt te zoeken en die heb ik gevonden. U krijgt twee interrupties, van Forza! en D66, die willen heel graag wat aan u vragen. Mijnheer Vermeulen van Forza!, u hebt daarna geen spreektijd meer. Wat is uw interruptie?

De heer VERMEULEN: Ik wil graag via u aan de heer Koning vragen of hij zich ervan bewust is dat wij

er met het hernieuwd vaststellen van de visie Polderlinten juist voor hebben gezorgd dat dit op geen enkele mogelijke manier een toetsingsdocument kan zijn voor initiatieven, maar alleen ter inspiratie dient.

De VOORZITTER: Mijnheer Koning.

De heer KONING: Ja daar ben ik mij van bewust en ik kom daar in het verdere verhaal nog op terug.

De VOORZITTER: Dan ga ik naar mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik respecteer het standpunt van het CDA, dat zij het belangrijk vinden dat bepaalde boerderijen behouden blijven. Echter hebben we met de wensen en bedenkingen helemaal geen uitspraak gedaan over wat er op die grond zou moeten gebeuren, alleen 'laten we er eens met elkaar over praten', dat is het enige en ik vroeg me af hoe het CDA daarover denkt.

De VOORZITTER: Mijnheer Koning.

De heer KONING: Ik neem deel aan de besprekingen, ik doe mee met het praten, dus u wordt volledig bediend.

De VOORZITTER: Gaat u verder mijnheer Koning.

De heer KONING: Ik snap de vraag verder ook niet. Het CDA is er nog niet van overtuigd dat het volbouwen van de voortuin van IJweg 1126 met twee of drie woningen een wezenlijke bijdrage levert aan de woningnood. De gemeente heeft zich gecommitteerd om tot 2040 20.000 woningen op te leveren en dat levert wel een aanzienlijke vermindering van de woningnood. Misschien is het wel een idee, zoals we landelijk wel vaker zien, dat een boerderij wordt omgebouwd tot drie woningen zonder de uiterlijke staat te veranderen. Wij vinden dat we nu in een vreemde spagaat zijn terechtgekomen door een vermenging van onze privaatrechtelijke verantwoordelijkheid met een publiekrechtelijke, immers verkoop is privaatrechtelijk en wat vervolgens kan en mag is een publiekrechtelijke verantwoordelijkheid. Het CDA weet dus nog niet waarvoor te kiezen, wij wachten de argumenten van het college en van de collega-partijen af om daarna tot een afweging en een standpunt te komen. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Koning, u hebt geen spreektijd meer voor de eerste termijn. (Er wordt buiten de microfoon gesproken.) Dat hebt u dan goed gepland. Mevrouw Antolini, Forum voor Democratie.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u voorzitter. Vandaag spreken we over de verkoop van het perceel aan de IJweg in Hoofddorp, het college heeft daarbij besloten dit pand te verkopen en het in de huidige vorm te laten bestaan. Voorzitter, we zien allemaal dat er woningnood is en dat gemeentelijk bezit strategisch kan worden ingezet, maar ik ben het er wel mee eens dat dit niet betekent dat we ieder groen stukje of elk historisch lint vol moeten bouwen. Het open polderlandschap is onderdeel van de identiteit en leefbaarheid van Haarlemmermeer en dat mag niet zomaar verdwijnen, maar voorzitter waarbij wij wel onze bedenkingen hebben is dat de raad in 2021 expliciet heeft gevraagd om gemeentelijk vastgoed te beoordelen op kansen voor woningbouw. Dat is een politieke keuze die in de raad thuishoort, willen we meer woningen of behouden we hier juist groen? In plaats daarvan beslist het college nu zelf dat herbestemming niet wenselijk is en beroept zich daarbij op de visie Polderlinten, maar die visie was

bedoeld, het is al eerder gezegd, als inspiratiekader en niet als harde blokkade. Op deze manier wordt de politieke afweging om woningen te realiseren of het landschap te beschermen feitelijk uit handen van de raad genomen en dat moet toch niet de bedoeling zijn lijkt mij. Tot zover voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Antolini. Dan gaan we naar de PvdA, mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Dank u wel voorzitter, college en collega's hier aan tafel. We staan voor een fundamentele keuze, kiezen we voor mooie woorden in visiedocumenten of kiezen we ervoor om daadwerkelijk de woningnood aan te pakken. Het college weigert herbestemming van het voorerf aan de IJweg omdat dit niet bij de visie Polderlinten zou passen, maar deze afwijzing ondermijnt zowel onze democratische besluitvorming als onze morele plicht jegens woningzoekenden. De urgentie spreekt voor zich voorzitter, meer dan 4000 Haarlemmermeerders staan als woningzoekende ingeschreven. Dat zijn geen cijfers, dat zijn gezinnen die te lang wachten, jongeren die thuisblijven, ouderen die niet kunnen doorstromen. De Raad van State erkent zelfs dat woningbouwzaken voorrang moeten hebben vanwege het grote maatschappelijke belang. Zelfs onze hoogste bestuursrechter ziet in dat de woningcrisis zwaarder weegt dan andere overwegingen. Democratisch mandaat is hiermee gewoon genegeerd. In december 2021 nam deze raad de motie 'Aanwijzen zoekgebieden herbestemming' aan, een democratische opdracht om gemeentelijke eigendommen te onderzoeken voor herbestemming ten behoeve van woningbouw. Het college geef toe hier gedeeltelijk uitvoering aan te hebben gegeven, maar weigert de concrete toepassing. Dit is geen uitvoering, dit is het frustreren van democratische besluitvorming. Wanneer de volksvertegenwoordiging de expliciete opdracht geeft om de woningcrisis aan te pakken, kan het college zich niet verschuilen achter beleidsdocumenten die dateren van voor dit democratische mandaat. Visie versus realiteit. Vandaag hebben we het al eerder gehad over een ander onderwerp, kies je voor veiligheid of kies je voor een onderzoek? Het college behandelt de visie Polderlinten als absolute wet, maar kijk naar wat er werkelijk staat, ontwikkelprincipes die inspiratie bieden, geen verboden, geen absolute normen of richtlijnen. Zelfs onze eigen Erfgoedvisie stelt dat passende herbestemming van belang is voor duurzame instandhouding van erfgoed. Het gaat hier om het voorerf van één woning en geen grootschalige verdichting, geen aantasting van het gehele lintkarakter, een beperkte doordachte ingreep die bijdraagt aan het oplossen van een crisis, proportionaliteit en verantwoordelijkheid voorzitter. Ik zal afronden. We moeten proportioneel handelen, aan de ene kant esthetische overwegingen over het karakter van één voorerf en aan de andere kant gezinnen zonder huis, jongeren zonder toekomst, een gemeente die haar woningbouwbelofte niet kan waarmaken. Voorzitter, de keuze is wat betreft de PvdA helder.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Sidali. Dan heb ik nog een aantal partijen die misschien nog wat willen zeggen. Ja, GroenLinks. Mijnheer Staal.

De heer STAAL: Dank u wel. In het vorige debat hebben we het al uitvoerig over belang van woningbouw gehad en daar kwam ook al terug dat grond eigenlijk de grote kostendrijver van woningbouw is, maar ook bij andere maatschappelijke opgaven. Een grondpositie hebben is dus ontzettend belangrijk, ik zou bijna willen zeggen 'eigen grond eerst'. Ik heb in het vorige debat dan ook een pleidooi gehouden voor woningbouw en dat zal ik hier niet herhalen, de heer Sidali verwoordde het net prachtig zou ik zeggen. Op dit stukje kunnen meer woningen worden gerealiseerd, ook met behoud van bijvoorbeeld de huidige boerderij of met splitsen en ook met behoud van polderlinten. Wees creatief en voel de urgentie van de woningnood, het kan echt anders als je dat wilt. Ik ben het dus ook helemaal met D66 eens dat de raad hier niet in positie is gezet en gewoon niet serieus is genomen. Capaciteit kan een argument zijn, maar dat kun je niet jarenlang vooruittrappen, op een gegeven moment is het tijd om een motie uit te voeren. In alle eerlijkheid vraag ik me ook af hoeveel werk dat is want we hebben toch een Kadaster waar gewoon bekend is wie waar grondeigenaar is. Mijn vraag aan het college is dan ook: heeft het deze

motie nog een keer nodig of gaan we wel uitvoeren?

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Staal. Dan gaan we naar HAP, mevrouw Woolthuis.

Mevrouw WOOLTHUIS: Ja dank u wel voorzitter. De motie Aanwijzen zoekgebieden voor herbestemming was niet iets waarvan wij als raad dachten 'laten we dat even doen, leuk'. Nee, het was echt bedoeld om te kijken waar we nog grond bezitten en hoe we deze straks zo goed mogelijk strategisch kunnen benutten. Op meerdere momenten hebben meerdere personen of meerdere collega's gevraagd hoe het met de uitvoering van deze motie staat en het antwoord was eigenlijk steeds hetzelfde, er was geen capaciteit om dit op te pakken. Het gevoel is inderdaad dat hij ergens in de kelder in een kluis is gelegd waardoor nooit meer naar deze motie wordt gekeken, maar het belang blijft nog steeds hetzelfde want waar wij zelf nog grond hebben, moeten we kijken hoe we daar actief op kunnen sturen. Het perceel aan de IJweg ligt in het gebied dat we in de motie hebben meegenomen en dat is een heel mooi gebied waar je op een kleinschalige manier woonvormen kunt realiseren die een waardevolle aanvulling kunnen zijn voor de woningnood die onze inwoners allemaal voelen. Dus wij betreuren het wel dat het college stelt dat herbestemmen van dit stukje grond niet mogelijk is zonder dat een concrete afweging is gemaakt tussen alternatieve invullingen die wel binnen de ruimtelijke kaders passen. We kunnen namelijk ook kijken of het mogelijk is om de grond te verpachten en in te zetten voor tijdelijke woningen, zorgwoningen of woonwagens, er zijn een heleboel mogelijkheden. Wij vinden het ook gewoon niet oké om de visie Polderlinten als een belemmering te gebruiken, we moeten dat zien als kader waarbij we kijken naar innovatieve oplossingen die wel mogelijk zijn. We hopen eigenlijk dat er een hernieuwde afweging komt die rechtdoet aan de maatschappelijke opgave waar we voor staan en dat er wel uitvoering aan deze motie wordt gegeven. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Woolthuis. Dan gaan we nu naar de VVD, de heer Boels.

De heer BOELS: Ja dank u wel voorzitter. Ik merk dat de collega's in het zomerreces het woordenboek hebben gelezen want er worden erg grote woorden gebruikt voor het verkopen van één perceel met daarop één woning. De een trekt het helemaal breed in democratische legitimiteit die onder druk zou staan en de ander heeft het over enorme opgaves maar het gaat over een klein stukje grond dat wordt verkocht. Voorzitter, in die zin gaat het wat de VVD-fractie betreft eigenlijk over twee onderwerpen, de specifieke locatie en het bredere beleid. Dat heb ik er maar van gemaakt want de beschrijving van dit sessieverzoek was best wel summier, zeker voor raadsleden die niet in 2021 al in de raad zaten, ik heb wat huiswerk moeten doen om te snappen wat er wordt bedoeld.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Ja voorzitter. Tot mijn spijt moet ik toch even vragen of mijnheer Boels niet zo op de man wil spelen. Dit is de eerste opmerking over wat wij in het reces hebben gedaan en nu een opmerking over een collega van ons. Ik vind dat niet nodig, ook helemaal niet als u de VVD bent, dan vind ik dat niet nodig. Dank u wel.

De VOORZITTER: Graag via de voorzitter, het ging goed in het begin. Mijnheer Boels.

De heer BOELS: Waarvan akte. Ik heb daar een ander beeld van. Als ik dan kijk naar waar dit debat over gaat dan gaat het eigenlijk over twee dingen, het gaat over de specifieke locatie en het bredere beleid. Voorzitter, ik denk dat wij als raadsleden allemaal ongeveer hetzelfde beeld bij de specifieke locatie hebben en dat is dat we allemaal, en ik gebruik hier mijn eigen woorden dan maar, de worsteling van het college met het inspiratiekader Polderlinten, zien. Dat is een wat genuanceerde manier, zoals

ik er dan tegen aankijk voor mijn gevoel. Ik denk gewoon… Het is lastig, we stellen een kader vast, tegelijkertijd wordt dat gehanteerd en als het dan wordt gehanteerd dan gaan we zeggen 'nee, dat had je niet moeten hanteren'. Ja, laten we dan intrekken, dat kan ook maar dat kon toentertijd ook niet. In die zin zien we de worsteling en ook hier zien we de worsteling op dit specifieke perceel want ja, ga er maar eens kijken, een open karakter van het landschap is op deze locatie toch wel echt een beetje een wat grappig bedoeld geheel want het is gewoon geen open landschap, je hebt op dit plekje geen historisch landschap, het is een bebouwde locatie in de bebouwde kom, helemaal er omheen liggen gewoon woonwijken. In die zin denk ik dat dit gewoon geen onderdeel van een polderlint is en laten we dan ook dat kader niet op die manier toepassen. Dus ook in dezen volg ik de collega's ook aan alle kanten en zeg ik 'laten we hier ietsje anders naar kijken en laten we zorgen dat dit inspiratiekader hier geen belemmering is'. Dan het bredere beleid en dat gaat over wat we met de verkoop van gemeentegrond doen. Er zijn ook nog wat stukken nagezonden. Ik heb het idee dat wij al best wel wat kaders hebben die hier best wel gewoon duidelijkheid geven in wat er gebeurt. Dat geeft duidelijk aan hoe we omgaan met maatschappelijk vastgoed. Voor de VVD is daarin duidelijk dat het hebben van gemeentegrond geen doel op zichzelf is maar juist een middel om een doel te bereiken.

De VOORZITTER: U krijgt een interruptie van mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik heb even zitten sudderen op de woorden die mijnheer Boels gebruikt over woordenboeken in het reces. Hij maakte ook de opmerking dat hij nog geen raadslid was toen die motie werd aangenomen. Gelukkig wordt alles opgenomen en hij had die sessie kunnen terugkijken. We hebben elkaar even via WhatsApp gesproken, dus ik heb prima uitleg kunnen geven over de motivatie die inderdaad wat kort maar wat mij betreft heel helder was. Mijnheer Boels vat het onderwerp van deze sessie wat mij betreft niet helemaal goed samen en ik vraag me ook af of mijnheer Boels mij wil antwoorden wat hij ervan vindt dat een motie die door een overgrote meerderheid van de raad is aangenomen gewoonweg niet wordt uitgevoerd.

De VOORZITTER: Mijnheer Boels.

De heer BOELS: Ja dank u wel voorzitter. Ja, wat zal ik daar eens op zeggen. Ik kom er zo nog op terug. Dat deed de heer Koning ook en dat vond ik eigenlijk wel een mooie, dus ik maak eerst even mijn betoog af en daarna kom ik erop terug. In die zin denk ik dat het hebben van gemeentegrond geen doel op zichzelf is, maar een middel om een doel te bereiken. Dat was de lijn die het college volgde en daar zij wij als VVD-fractie ook blij mee, dat past namelijk. Kortom, even samenvattend, we hebben geen behoefte aan apart beleidskader, een van de vragen die in het sessieverzoek werd gesteld. Dan blijft de vraag die mevrouw Van de Meeberg stelde nog even openstaan. Ik heb de sessie overigens teruggekeken, dus dank voor de tip die ik dan heb gevolgd. Als ik hiernaar kijk dan zijn de vragen die de raad toentertijd in de motie heeft verwoord aan alle kanten beantwoord. Er zijn meerdere brieven over gestuurd waarin wordt gezegd wat de stand van zaken is en waarin wordt aangegeven dat het niet mogelijk is om de motie uit te voeren. Dat staat nota bene ook nog eens in de motie zelf verwoord. Dan denk ik 'je kunt een motie wel nog een keer aannemen maar als je weet dat die niet uitvoerbaar is dan kun je duizend keer zo'n motie aannemen maar dat heeft dan niet zoveel zin. Tegelijkertijd voorzitter ben ik net als de heer Staal heel erg benieuwd naar de stand van zaken op dit moment want in 2023 was het de laatste keer dat deze vragen zijn beantwoord. Laten we eens kijken of de antwoorden misschien nu in 2025 anders zijn en er nu wel capaciteit is om naar deze vraag te kijken.

De VOORZITTER: U zei ook dat u nog terug zou komen op de interruptie, maar is dat inmiddels voldoende? Ja, oké.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dat is niet echt een antwoord op mijn vraag, maar ik snap dat wel.

De VOORZITTER: We hebben ook nog een tweede termijn, dat scheelt. Dank u wel mevrouw Van de Meeberg. Iedereen die aanwezig is, heeft in de eerste termijn het woord gevoerd. We missen een aantal fracties, SRH, ChristenUnie-SGP, BVNL, EEN Haarlemmermeer en GEZOND Haarlemmermeer zijn niet aanwezig. Dan wil ik nu voor de beantwoording van de gestelde vragen naar het college, wie mag ik als eerste het woord geven? Mevrouw Van Straten, u hebt het woord.

Wethouder VAN STRATEN: Ja dank u wel voorzitter. Het ging eigenlijk over het verkopen van maatschappelijk vastgoed en vandaar dat mevrouw Sedee hier ook bij zit, maar ik merk dat het eigenlijk gaat over het oplossen van de woningnood en het uitvoeren van een motie of het niet uitvoeren daarvan. Ik voel de behoefte om iets aan die woningnood te doen en die voelde ik net bij het vorige debat ook. Die voelen wij allemaal, we zijn ook allemaal op zoek naar mogelijkheden en we zijn daar heel creatief in maar het eerlijke verhaal is ook… Dat was bij het vorige ook, als we alle ambities coûte que coûte willen uitvoeren, kan het zo zijn dat we geen stap vooruit kunnen komen en hetzelfde hier is: als we alle ideeën, alle plannen die we hebben en kunnen bedenken, willen uitvoeren zullen we keuzes moeten maken want we hebben niet genoeg capaciteit. We hebben bij wijze van spreken tien handjes voor de plannen waarvoor dertig handjes nodig zijn. Daar hebben we ook eerlijk het gesprek in deze raad over gevoerd. We hebben als raad… Samen met de PvdA heeft de VVD toen ook gevraagd: laten we dan eens een gesprek over prioritering in de raad voeren, hoe gaan we dan keuzes maken over waarop we wel gaan inzetten om die woningnood te verlichten? Toen hebben we met elkaar afgesproken dat we dat op de grote woningbouwprojecten doen want daar kunnen we grote slagen maken. Vervolgens hebt u als raad zelf nog ingebracht, als ik me goed herinner was dat ook vanuit HAP: ja maar we willen ook dat kleine woningbouwinitiatieven in de kleine kernen aandacht krijgen. Dat is wat u het college hebt meegegeven en daar zetten we op in, daar maken we keuzes over de capaciteit. Ik heb ook gezien dat mijn voorganger ook heel eerlijk en transparant is geweest in het aangeven: daarom gaan wij uw motie niet uitvoeren. Wat dat betreft denk ik dat dit heel duidelijk transparant is en met respect voor uw democratische verantwoordelijkheid. Het antwoord op de laatste vraag over of er nu wel capaciteit is. We zitten nog steeds met een beperkte capaciteit. We hebben u ook aangegeven, daar hebt u ook meerdere malen om gevraagd, dat we in het kader van die investeringsstrategie Schaalsprong en de capaciteit op een gegeven moment ook keuzes moeten maken. Wij zijn een afwegingskader aan het maken en daar komen we bij u op terug. Ik kan u vertellen dat ik voor het realiseren en het versnellen van de plannen voor Lisserbroek, de woningbouwplannen die we al hebben, bij het rijk en de provincie aan het leuren ben, om het zo maar te zeggen, voor capaciteit. Als u mij vraagt om dit soort dingen te gaan uitvoeren, ga ik aan u vragen of dit betekent dat u mij gaat vragen om capaciteit bij die woningbouwprojecten weg te halen. Ik had het ook heel graag anders gezien, maar dat is de situatie waarmee we het moeten doen.

De VOORZITTER: Mag ik u even onderbreken mevrouw Van Straten, u krijgt een interruptie van mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Als je een takenlijst hebt waarop verschillende dingen staan en je ervoor kiest eerst het één te doen, betekent dat niet dat je het andere niet kunt doen, het betekent hooguit dat je er later aan begint. Wij zien dat deze motie al, wat is het vijf jaar nou ruim vier jaar, ruim vier jaar…, maar volgens mij staat hij inderdaad helemaal niet meer op de takenlijst en dat hoor ik de wethouder ook zeggen. Het betekent niet dat je andere dingen niet kunt doen, het zou kunnen betekenen dat je andere dingen later doet. We hebben de motie smaller gemaakt, we hebben hem beperkt tot een vijftal zoekgebieden om tegemoet te komen aan het feit dat dit misschien wel een omvangrijke klus is. Overigens denk ik inmiddels dat je hem zo binnen tien minuten af hebt als je

ChatGPT erop zet, maar prima. Het is een opdracht aan het college en ik hoor graag van de wethouder wat zij ervan vindt dat die opdracht niet wordt uitgevoerd.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten.

Wethouder VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik heb het idee dat mevrouw Van de Meeberg ervan uitgaat dat wij één stapel hebben met taken en opdrachten en dat die statisch is, maar ik kan u vertellen dat we in een heel dynamische gemeente wonen en dat er steeds nieuwe plannen bij komen. Dus het is niet zo: we werken wat weg en dan komen we aan de motie toe. Dat heb ik net geprobeerd duidelijk te maken, we zitten nog steeds met een capaciteitsuitdaging en daar moeten we keuzes in maken en die hebben we met elkaar gemaakt. We hebben nu ook portfoliomanagers aan de slag zodat we nog beter kunnen prioriteren en daarover met u het gesprek kunnen voeren. Dan wil ik ook nog eventjes ingaan op…

De VOORZITTER: Mag ik u nog één keer onderbreken, dat was het einde van uw antwoord toch?

Wethouder VAN STRATEN: Ja.

De VOORZITTER: U wilde verdergaan. Ja, dat vermoeden had ik al. Mijnheer Staal, GroenLinks.

De heer STAAL: Ja dank u wel voorzitter. Ik merk bij mezelf dat ik zoekende ben, ja dan gaan we …, een groter woonproject komt later, wordt vertraagd of we moeten prioriteren. Dus of een grootschalig woningbouwproject of dit plotje aan de IJweg, zo wordt het nu een beetje geschetst. Ik ben zoekende naar hoeveel capaciteit het in beeld brengen van die gronden kost. Blijkbaar hebben we wel tijd om dit plotje te verkopen, maar hadden we die dan ook niet kunnen gebruiken om te kijken: welke gronden hebben we nou en laten we daar een soort plan of strategie op ontwikkelen. Dus ik ben gewoon even zoekende naar hoe groot het project waarover we het nu hebben is, doet een ambtenaar er een heel jaar over of is het door iemand in een week gefikst?

De VOORZITTER: Dit ligt tegen een technische vraag aan, maar ik laat het even aan de wethouder over of ze daarop reageert. Mevrouw Van Straten.

Wethouder VAN STRATEN: Ja dank u wel voorzitter. Het is ook niet dat we het helemaal niet doen, we zijn op zoek naar plotjes langs de IJweg voor woonwagens en die hebben we ook gevonden, daar zijn we mee bezig omdat u als raad ook hebt aangegeven dat dit ook een van de prioriteiten is, dus daar zijn we ook mee bezig. Ik kan u wel aangeven dat ik de informatie heb dat er alleen al langs de IJweg 496 plotjes zijn die soms ook als groen dienen en soms andere functies hebben. Het is niet alleen het in kaart brengen van de plotjes, de motie roept ook op om te kijken of we dat allemaal kunnen herbestemmen en dat vraagt gewoon heel veel capaciteit. Ik wil ik ook aangeven: wij verkopen dit en als een ontwikkelaar dit koopt, kan die een initiatief indienen om daarmee iets anders te doen en bijzondere woonvormen mogelijk te maken. Dan ga ik direct door naar mijn volgende antwoord.

De VOORZITTER: Eén moment want voordat we in een hele discussie belanden wil ik de raad vragen om de wethouder eerst haar verhaal te laten afmaken, ik heb u allemaal opgeschreven, tenzij het een directe inbreuk is. (Er wordt buiten de microfoon gesproken). Ja als in een directe inbreuk of zijn het gewoon vervolgvragen want die wil ik aan het einde doen. Dat zijn vervolgvragen. Dan ga ik naar mevrouw Van de Meeberg en dan wil ik echt vragen of de wethouder haar verhaal wil afmaken.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Helder dank u wel. Ik hoorde mevrouw Van Straten zeggen 'als een

ontwikkelaar dat koopt, kan die een initiatief indienen'. Dat kan dus ook betekenen dat daar helemaal geen boerderij meer komt die niet in dat polderlint zou kunnen passen of dat wij daar… Het zou iets heel positiefs kunnen betekenen, maar het betekent sowieso dat de gemeente geen eigenaar is. Kan mevrouw Van Straten bevestigen dat het heel goed mogelijk is dat er helemaal geen, zoals het CDA zei, historisch belangrijke boerderij blijft als daarvoor een initiatief wordt ingediend?

De VOORZITTER: Uw tijd is inmiddels wel op. Mevrouw Van Straten, maakt u uw verhaal af.

Wethouder VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Volgens mij weet mevrouw Van de Meeberg heel goed dat, als er hier iemand met een initiatief komt, we gaan kijken welke kaders de raad heeft meegegeven en we aan de hand daarvan gaan beoordelen of dit mogelijk is. Als wij denken dat we daar misschien van moeten afwijken dan komen we bij u en dan gaan we dat bespreken of daar toestemming voor vragen, zo werkt het hier. Dan kom ik bij het volgende heikele punt dat ik hier vanavond proef en dat is in hoeverre die Polderlintenvisie een hard kader of een inspiratie is. U hebt zelf aangegeven dat dit een inspiratie is en dat is het ook, het zal nooit de enige dealbreaker of beperking zijn waardoor iets niet mogelijk kan zijn, u kunt erop vertrouwen dat dit niet zo uitwerkt. Ik wil u nog wel meegeven dat wij met elkaar richting het opstellen van een nota Omgevingskwaliteit gaan waarin we dit soort zaken ook kunnen meenemen. Dat is weer een overkoepeling en wellicht kunnen we dan die Polderlintenvisie op een andere manier behandelen.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Van Straten. Wilt u ook nog?

Wethouder SEDEE: Ja, ik wil nog even wat zeggen.

De VOORZITTER: Sorry? Ja.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, ik kreeg een antwoord.

De VOORZITTER: Ja.

De heer VERMEULEN: En ik weet dat ik door mijn spreektijd heen ben, maar ik heb toch een aanvullende vraag en met uw permissie zou ik die toch graag stellen.

De VOORZITTER: Kunnen we die tot het einde bewaren? Moet dat nu? Ik wil eigenlijk dat de wethouders hun verhaal afmaken en dan ga ik die vraag ophalen want anders wordt het een tenniswedstrijd of padel, dat kan ook, en is het voor niemand meer te volgen. Ik wil even aan mevrouw Sedee vragen om haar verhaal te doen en dan gaan we de vragen ophalen.

Wethouder SEDEE: Dank u wel voorzitter, even aansluitend op wat mijnheer Boels van de VVD zei over grote woorden die worden gebruikt. Ik schrok er eigenlijk ook wel een beetje van dat wij een democratisch besluit frustreren of verkeerd interpreteren, maar er ligt natuurlijk ook nog een ander democratisch genomen besluit, namelijk het verkopen van vastgoed. Er is nadrukkelijk afgesproken en op initiatief van de raad ook gezegd: het in eigendom hebben van vastgoed of gronden is niet een doel op zich. Als je grond of maatschappelijk vastgoed hebt dan is het wel de bedoeling dat dit wordt verkocht en dat de opbrengst uiteindelijk ten goede komt aan de reserve die de verduurzaming van ons andere vastgoed kan faciliteren, dat is in dit geval gewoon ook de bedoeling. Dat wil ik wel even genoemd hebben want de raad vindt het natuurlijk ook van groot belang dat we dat verkopen.

De VOORZITTER: Dat was ineens een abrupt einde dat ik niet had verwacht, dank u wel. Dan zijn er in

ieder geval twee partijen, drie partijen, die een verduidelijkende vraag willen stellen. Het Lid Koolmoes, HAP en Forza! Ik geef Forza! de mogelijkheid om die verduidelijkende vraag te stellen, zijn er nog anderen die een vraag willen stellen? Nee. Ik ga eerst wel even de partijen af die een vraag hebben. Ik haal ze op en dan kom ik bij het college terug. Mevrouw Koolmoes, u had een vraag.

Mevrouw KOOLMOES: Het zijn er nu wel twee geworden mijnheer de voorzitter. Ten eerste, het borgen. Ik gaf in mijn stuk aan: als wij een motie maken, wat voor motie dan ook, en we geven die opdracht aan het college mee dan vind ik het vreemd dat wij een antwoord krijgen dat op twee dingen ingaat, ten eerste op het niet kunnen uitvoeren van een motie, wat voor mij misschien al antwoord genoeg was geweest, maar ten tweede zegt het college ook nog wat er allemaal niet klopte aan de verkoop van de IJweg. Ik denk dat dit niet had gehoeven want als je iets niet kunt doen dan hoef je van mij niet nog een hele toelichting te geven op de capaciteit die dit heeft gekost. De visie Polderlinten wordt genoemd en dit wordt genoemd en dat wordt genoemd en dan denk ik, de persoon die dit allemaal heeft opgeschreven had dus ook gewoon die grondverkoop kunnen waarmaken. Ik denk dat woongrond natuurlijk sowieso meer zou opleveren dan erfgrond. Ik hoop dat u mij begrijpt. Nee, dat dacht ik al want ik zie aan uw gezicht dat u denkt 'waar heeft ze het over?'. De motie wordt ingediend en die is niet uitvoerbaar. U zegt ook waarom die niet uitvoerbaar is en ondanks dat gaat u toch nog helemaal toelichten waarom die in dit geval niet toepasbaar zou zijn. U doet eigenlijk twee dingen, u geeft antwoord, de motie is niet uitvoerbaar, en zegt waarom die dan op dit stuk dan ook niet uitvoerbaar is. Dat vind ik dubbel werk en dan denk ik: die ambtenaar had het veel makkelijker kunnen maken door gewoon te zeggen 'deze motie is niet uitvoerbaar'. Dan hadden we daarna wel aan u gevraagd: ja maar waarom dan niet?

De VOORZITTER: Wilt u via de voorzitter praten mevrouw Koolmoes?

Mevrouw KOOLMOES: Dat ten eerste. Mijn tweede vraag via voorzitter is: bent u het met mij eens dat als we dat verkopen en verkoopklaar maken met vastgoed of niet vastgoed… en mijnheer van de VVD, dit pand is in 1859 gebouwd en ik denk wel dat het karakteristiek is want u gaf aan dat dit misschien niet zo is. De grond verkopen als woongrond, dat er een woonfunctie op komt, levert…

De VOORZITTER: Mevrouw Koolmoes, ik wil u vragen wat concreter te worden want dit is het ophalen van vragen en geen tweede bijdrage.

Mevrouw KOOLMOES: De vraag is…

De VOORZITTER: Kort en bondig.

Mevrouw KOOLMOES: Bent u het met me eens dat het meer oplevert als we het wel kunnen verkopen als woongrond dan als we het verkopen als 'dit moet groen blijven omdat het een groen stukje is'?

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Woolthuis, HAP.

Mevrouw WOOLTHUIS: Ja dank u wel voorzitter. Ik ben de weg een beetje kwijt en ik wil toch heel even terug. De wethouder gaf eerder aan dat er 452 plotjes langs de IJweg liggen en dat het niet mogelijk is om die in kaart te brengen en dan ga ik toch terug naar de motie want daar zit wel de crux van het verhaal. Dit stukje grond ligt binnen het zoekgebied dat wij in de motie hebben aangegeven, dat is de koppeling tussen de twee, maar als we weten dat er 452 plotjes liggen, dan weten we ook waar de meesten geconcentreerd zijn en dan vraag ik me af of het ook voor de wethouders een idee is om de motie een stukje concreter te maken en om een kleiner stuk daar aan te wijzen zodat we in ieder geval

wel toe kunnen werken naar waar de motie voor is bedoeld.

De VOORZITTER: Dan een verduidelijkende vraag van mijnheer Vermeulen, Forza!

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter. Ik begrijp de uitleg van het college in beide zaken, dat we vastgoed moeten verkopen. Dat is in opdracht van de raad en daar heeft Forza! zich ook altijd heel hard voor gemaakt, dus dat is helemaal goed en we accepteren ook dat je niet elke motie kunt uitvoeren. Waar wij op aanslaan, is de visie Polderlinten. Als dat een inspiratiedocument en iets om het goede gesprek te voeren is dan hoort dat niet in een afwijzing thuis, dan hoort dat thuis aan de onderhandelingstafel, op het moment dat iemand met plannen komt, zeg je 'oh ja, we hebben ook nog een visie op die polderlinten' en dan geef je aan wat je graag zou zien, maar ook dan mag het nog geen afwijzingsgrond zijn. Dat is waarom we het voor de tweede keer hebben vastgesteld. Als dat heel moeilijk blijkt, dat wil ik graag van u horen, dan moeten we gewoon met een raadsvoorstel komen om die hele visie van tafel te doen want dan loopt die ons ook niet meer voor de voeten.

De VOORZITTER: Dan kijk ik nog één keer rond voor een vraag. Dat is niet het geval, dan ga ik nog voor de laatste maal naar het college.

Wethouder VAN STRATEN: Ja dank u wel voorzitter. Om even op het laatste terug te komen. Als je zelf een inspiratiedocument opstelt dan houd je je er zelf uiteraard ook aan. Als een initiatiefnemer dit koopt dan is het een inspiratie, maar het is inspiratie voor ons en daar houden we ons aan, zo moet u die beantwoording zien. Ik raad u echt ten zeerste af om ons een extra opdracht te geven om alsnog allerlei onderzoeken uit te voeren en ieniemienie kleine plotjes te gaan bekijken, wat we daar allemaal mee zouden kunnen doen, want zoals gezegd moet ik het rijk en de provincie om extra capaciteit vragen om de woningbouwplannen die we nu hebben op tijd te kunnen uitvoeren want er hangt ook gewoon een subsidiedeadline boven ons hoofd. Als we die woningbouwprojecten niet op tijd uitvoeren dan lopen we misschien kans dat we subsidie moeten terugbetalen. Daar ligt wat mij betreft echt de prioriteit en daar moeten we dus de keuzes maken. Ik weet dat het niet leuk is, ik had ze allemaal graag gedaan, maar dat is wel wat de verstandige keuze is, dus dat ga ik niet voor u doen, het uitvoeren van die motie. Er staat een woonhuis op en er is een tuin en nogmaals, als iemand dit koopt, als iemand daar iets wil en die heeft een initiatief dan gaan we daarnaar kijken, maar die motie roept echt tot iets anders op.

De VOORZITTER: Het is een vrij technisch debat, dus ik laat dit toe maar dat gaat wel van de tweede termijn af. Ik ga eerst naar mijnheer Staal en dan nog één keer naar mevrouw Koolmoes. Mijnheer Staal.

De heer STAAL: Dank u wel voorzitter, een korte vraag. Waarom biedt de gemeente de grond in de verkoop niet aan met de voorwaarde dat daar bijvoorbeeld woningbouw komt, meerdere woningen of woningsplitsing? Als voorwaarde, verkopende voorwaarde.

De VOORZITTER: Dat is ook de vraag van u mevrouw Koolmoes, dan gaan we nog één keer naar het college.

Wethouder SEDEE: Er staat volgens mij in het raadsvoorstel 'we verkopen as it is', is dat niet zo, dat staat er volgens mij woordelijk in. Dat zou ik moeten navragen want het is technisch, maar ik denk zelf eigenlijk dat het waarschijnlijk meer opbrengt als je dit zo op de markt aanbiedt dan als je er allerlei voorwaarden aan verbindt. Wij zijn graag een goed verkoper want we weten waar we het voor doen, namelijk onder andere voor de verduurzaming en er ligt daar een opdracht, zoals mijnheer Vermeulen ook al zei. Volgens mij is dat de reden, maar ik kan u nog even nasturen waarom dat niet zo is. Volgens mij is het ook gewoon zo dat degene die het pand koopt kan vragen om splitsing, daar hebben we

natuurlijk ook regels voor vastgesteld, dus als daar… Wat zeg je?

Wethouder VAN STRATEN: En versoepeld.

Wethouder SEDEE: Ook versoepeld, want de provincie zegt dat het versoepeld mag, dus wij volgen daarin. Als een koper zou willen splitsen dan is dat mogelijk, maar waarom zou je een koper de mogelijkheid willen ontnemen om gewoon zelf in dat grote huis te gaan wonen, dat moet toch ook kunnen, vrijheid.

De VOORZITTER: Ik rond hem af, ja ik rond hem af want ik wil naar de indiener voor de tweede termijn. Volgens mij is de toezegging gedaan dat er een antwoord op de zojuist gestelde vraag komt. Er waren geen andere vragen, dus ik ga naar mevrouw Van de Meeberg om een onderwerp voor de tweede termijn te doen.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ja dank u wel voorzitter. Ik loop al best lang in deze raad rond en ik hoor steeds dat we de ja-mitshouding moeten hanteren, maar als het gaat over woonvormen en initiatieven dan hoor ik eigenlijk alleen maar 'nee' en waarom het in dit geval niet kan. Wij verzanden nu ook weer in een discussie over polderlinten, splitsing, ontwikkelingsaanvragen, dat soort dingen. Ik ben heel benieuwd naar het antwoord van mijn collega's op de vraag: wat vinden we ervan dat wij wensen en bedenkingen indienen waarin wij zeggen 'we willen even met elkaar praten over wat we hier misschien zouden kunnen' en dat die van tafel worden geveegd om eigenlijk een reden die helemaal niet in die wensen en bedenkingen is aangegeven. We hebben alleen gezegd 'zullen we eens met elkaar praten', dat waren de indieners van de wensen en bedenkingen, en het antwoord is 'nee, daar gaan we niks mee doen want polderlinten', maar we hebben helemaal niet aangegeven waarom we erover willen praten, wat we ermee zouden willen doen. Wat vinden wij daarvan?

De VOORZITTER: Ik zag een hand van mevrouw Antolini van Forum voor Democratie. Als u het woord wilt, even zwaaien.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u voorzitter, ik reageer hier graag op. Ik sta eigenlijk nog steeds een beetje te kijken van wat het college zojuist allemaal zei. Mevrouw Van de Meeberg gaf het net ook al aan, in het stuk wordt aangehaald 'de visie Polderlinten geeft ons een reden om dit te bestemmen voor wat het is', tegelijkertijd hoorden we het college zojuist zeggen 'ja maar als de ontwikkelaar er iets anders mee wil doen, is dat prima' en ook tegelijkertijd worden wij inderdaad buitenspel gezet. Ik vind dat een zeer zorgelijke zaak en vooral omdat ik niet vanuit het college hoor dat het dat op een of andere manier ook zo ziet. Ik heb eerder het idee dat het college zoiets heeft van: wij bepalen het zo en het is zo.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Antolini. Dan gaan we naar Forza!, de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik zie dat niet zo en ik heb ook niet de behoefte om het als raadslid over elk plotje te gaan hebben, wat we daar wel en niet zouden kunnen doen. Als ik al iets schokkend zou vinden want ik vind het niet schokkend… Ik vind dat je niet op voorhand toekomstige ontwikkelingen moet uitsluiten als je zoiets verkoopt. Ik geloof ook niet dat de grond meer waard is als je er minder mag, ik denk dat de grond maximaal waard is als je ergens heel veel mag. Als een ontwikkelaar zoiets koopt, die plannen gaat maken die de goedkeuring van de raad kunnen wegdragen en daarmee wat doet aan de enorme woningnood die er is, ook al is het maar een klein druppeltje op een gloeiende plaat dan denk ik dat we daarvoor open moeten staan en dat we niet zo krampachtig moeten vasthouden aan dingen die van ondergeschikt belang zijn waar het de woningnood betreft. Zo'n polderlint is hartstikke leuk, het is heel leuk om dat als inspiratie te hebben en het is ook belangrijk om onze historie wat vast

te houden, maar niet ten koste van alles. Dat is wat wij vinden.

De VOORZITTER: Ik ga eerst naar mevrouw Koolmoes en dan naar mevrouw Antolini. Mevrouw Koolmoes.

Mevrouw KOOLMOES: Ja in aanvulling op mijnheer Vermeulen. Ik ben het met hem eens dat het minder oplevert als we het zouden verkopen zoals het nu is, het is vastgoed met een stuk erfgrond ervoor, dan als je er bijvoorbeeld bij zet dat het een ontwikkeling voor zorgwoningen moet worden. Dat zou kunnen. Daarbij denk ik dat, op het moment dat we denken 'ze komen wel met een initiatief naar ons toe'… Nee, ze komen niet naar ons toe, ze komen naar het huis toe. Het huis zal dan zeggen 'het voldoet niet aan de visie Polderlinten' en dan zien wij het niet eens. Wij zien niet eens dat het zal worden afgewezen en dan kom ik op de vraag van mevrouw Van de Meeberg, hoe gaan we daarmee om, zouden we willen dat we al die initiatieven langs ons als raad gaan zien? Ja, in een zoekgebied. Ik denk dat dit wel een mogelijkheid zou moeten zijn, dat we zelf mee gaan kijken om die capaciteit ook misschien wat naar beneden te brengen, wat zien wij erin? Als je op Google Maps kijkt, hoe dit stuk er nu bij ligt en hoe groot dit voorerf is, hoeveel woningen je daarop… Dan kun je nog steeds een voorerf houden met de visie Polderlinten en groen en alles, als je alleen al het onkruid daar weg zou halen, heb je ineens een voetbalveld. Mevrouw Van de Meeberg heeft een punt en ja, dat ben ik met u eens want het levert gewoon meer op als je er wel richtlijnen op zet.

De VOORZITTER: Dan gaan we naar Forum voor Democratie voor een reactie en dan gaan we naar de VVD.

Mevrouw ANTOLINI: Dank u voorzitter. Een vraag aan de heer Vermeulen. Als wij nu als raad bespreken wat wij eventueel met het pand, met het stuk grond, willen doen, denkt de heer Vermeulen niet dat we nu dan veel meer erover zouden kunnen zeggen en bepalen dan als straks het college een ontwikkelaar uitzoekt en dat gewoon zo kant en klaar voor ons neerlegt? Dan kunnen we wel ja of nee zeggen, maar nu heb je als raad veel meer inbreng erover. Hoe denkt de heer Vermeulen daarover?

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik denk dat wij hier als raad zitten om kaders mee te geven en dat we ons niet moeten bemoeien met ieder plotje dat we hier in de gemeente hebben, maar dat we wel in de hele breedte, in de algemeenheid, kunnen zeggen dat wij graag willen dat er veel flexibeler naar de mogelijkheden van woningbouw wordt gekeken en dat niet elke keer zo'n visie Polderlinten uit de kast moet worden getrokken om weer te zeggen dat iets niet kan, dat gebeurt echt te vaak.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen. Dan gaan we naar de heer Boels, VVD.

De heer BOELS: Ja dank u wel voorzitter. Ik heb nog eens wat nagezocht over die wensen en bedenkingen en dan lees je in artikel 169 van de Gemeentewet dat het college die moet uitvragen. Dat heeft het netjes gedaan en het hoeft het helemaal niet uit te voeren. Het moet beargumenteren wat het ermee doet en dat is gebeurd, maar dat is niet een soort van 'dat moet je vervolgens doen'. Bovendien was er ook geen meerderheid in die wensen en bedenkingen die op een bepaalde manier zegt 'dit moet je doen'. In antwoord op de gestelde vraag, ik denk dat het in die zin allemaal nog wel meevalt. Er ligt volgens mij een prima antwoord vanuit het college. Overigens ligt er ook een beleidskader Verkoop van maatschappelijk vastgoed vanuit het college, in deze raad vastgesteld. Dat ligt er gewoon, dus ook in antwoord op de vraag van mevrouw Antolini van Forum voor Democratie, volgens mij is dat kader er gewoon in. We gaan dat niet per plotje nog eens bekijken want dat kader is er nota bene om precies

dat te voorkomen en om die ambtelijke inzet te kaderen, om nou juist al dit soort dingen te verkopen, dat we het er elke keer als ook maar ergens iets wordt verkocht eindeloos gaan hebben over wat daar precies mag of niet en ja die visie Polderlinten, ik geloof dat we er wel redelijk wat handjes voor op elkaar krijgen, dat die niet helemaal zo lekker loopt zoals we het allemaal zouden willen, maar dat zei ik al. Het is worstelen hoe we hiermee wel moeten omgaan.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Sidali, PvdA.

De heer SIDALI: Ja, dank u wel voorzitter. Zoals men schrikt van woorden, zo schrik ik ook weer van opmerkingen die over woorden komen, zo blijven we allemaal geschrokken achter, maar dat is niet de bedoeling. Ik schrik wel een beetje van de woorden van de VVD. Nee echt, Volkspartij voor Vrijheid en Democratie. Voorzitter, het gaat hier helemaal niet om één voorerf, het gaat erover of wij als volksvertegenwoordigers onze verantwoordelijkheid nemen, of wij durven te kiezen voor mensen boven papier, voor woningen boven woorden. We zeggen niet 'iedere plot wil ik als raad iets…' Nee, we hebben gezegd dat we binnen een zoekgebied kaders kunnen meegeven en dan hoef je niet iedere keer terug te komen naar de raad. Ik blijf toch wel een beetje geschrokken achter als ik dan in een memo iets over een polderlint lees, wat gewoon een inspiratie is, wat geen wet is en waar je zelf ook nog een bestemmingsplanrecht hebt, je hebt als college echt beleidskeuze, en waar je dan terugkomt en zegt 'het is niet alleen de polderlinten, maar het is ook de capaciteit en het is ook dit en het is ook dat. U moet de keuzes maken en zegt u maar wat ik moet doen'. Wij hebben gevraagd deze motie uit te voeren, dat is wat wij hebben gezegd en als u dan zegt 'ik kan iets niet doen' dan vind ik ook dat we daarnaar moeten kijken, maar dat is niet wat u ons eerder hebt meegegeven. Dan kunnen we misschien in een begrotingsbijeenkomst het een en ander wat betreft capaciteit… want we geven tot 2026 € 10 miljoen aan extra capaciteit uit. Als er nog capaciteit nodig is dan horen we dat graag van het college, maar als de raad iets wil bij een motie kun niet iedere keer zeggen 'ik kan dit niet uitvoeren want ik heb geen capaciteit'.

De VOORZITTER: U krijgt twee vragen/interrupties, eerst van de VVD en dan van Forza! Mijnheer Boels en daarna mijnheer Vermeulen.

De heer BOELS: Ja dank u wel voorzitter. Ik wil de heer Sidali van de PvdA toch wel vragen of hij ook wel op de hoogte is van de kaders die we al hebben meegegeven in de prioritering waar hij nota bene ook bij aanwezig was. Dat debat hebben we gehad, we hebben prioriteiten gesteld en die worden nu uitgevoerd. Dat is precies dat gesprek waar hij met zoveel woorden op doelt. Daar kun je van schrikken of niet, en het is op zich wel boeiend om het erover te hebben wat schrikken is, maar daarvan denk ik wel dat we dat gesprek met elkaar hebben gehad. Datzelfde geldt voor het gesprek over capaciteit. Het stoort mij ook mateloos voorzitter dat we elke keer van het college antwoorden krijgen als 'we hebben geen capaciteit en we kunnen niet uitvoeren'. Ik moet nota bene zelf een herdenking organiseren omdat er geen capaciteit is, daar vind ik ook wel iets van, en tegelijkertijd zullen we toch ook moeten roeien met de riemen die we hebben want dat is dan ook de realiteit. Dus de vraag is, is de heer Sidali ervan op de hoogte dat we al deze besluiten ook hebben genomen en dat dit inderdaad niet alleen maar een losstaande motie is, maar dat er ook aanvullende raadsbesluiten liggen?

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: Ja zeker, er zitten hier heel veel aanvullende raadsbesluiten aan vast, maar hier zitten ook heel veel andere kaders aan vast en het college kan gewoon boodschappen doen in wat we als raad hebben meegegeven maar daar maakt het nu dus gewoon geen gebruik van. Ik vind het gewoon jammer dat je niet zegt 'we hebben als college een bepaald recht en we kunnen dit gaan herbestemmen

omdat wij er nu gewoon voor kiezen om de woningnood aan te pakken' in plaats van vast te houden aan wat over de polderlinten op papier staat. Daar is moed voor nodig en daar is lef voor nodig, dat begrijp ik ook wel, en als het daarin dan toch weer iets tegenkomt dan kan het altijd nog terugkomen bij de raad. We hebben heel veel kaders, we hebben heel veel plannen vastgesteld en daar kun je als college boodschappen in doen. Dat wordt nu niet gedaan, het wordt heel erg verengd tot de Polderlintenvisie. Ja, dan is het klaar. We hebben een prioritering gedaan voorzitter, zeker maar dat wil niet zeggen dat je dan helemaal niets anders meer kunt doen.

De VOORZITTER: Het college staat hier te springen om iets te corrigeren, dus als u dat toestaat...

Wethouder VAN STRATEN: Ik neem aan dat deze raad het op prijs stelt dat die wel het debat over de juiste feiten voert. U hebt in die Polderlintenvisie zelf ook aangegeven dat de gemeente zich daaraan moet houden. Dus dat is een gegeven waar we ons ook aan houden. Op het moment dat iemand het koopt en met een initiatief komt dan is het een inspiratie, laten we het alstublieft hier wel over het goede hebben.

De VOORZITTER: Ik ga even mijn volgorde aanhouden. Mijnheer Sidali, een korte reactie, dan de interruptie van Forza! en dan is het wel klaar. Mijnheer Sidali.

De heer SIDALI: De portefeuillehouder zegt het aan het eind helemaal goed, precies zoals het is. Het is namelijk een richtlijn en als je ziet dat je op andere hoofdstukken iets hebt te doen dan kan en mag je afwijken van die richtlijn die je hebt. Het is namelijk geen wet.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Er worden steeds grotere woorden gebruikt en ik ga proberen om het een beetje klein te houden. Ik hoor intussen mijnheer Sidali ook heel grote woorden gebruiken. Wij willen, en ik gebruik 'wij' ruim want Forza! wil meestal iets anders, maar als raad willen we altijd overal aan de knoppen zitten en we overstelpen het college met dingen die het moet doen met keiharde kaders. Als het college op een gegeven moment aangeeft dat we zoveel hebben gevraagd dat het onuitvoerbaar wordt en vraagt om een prioritering… Nu ga ik het toch voor het college opnemen, ik ben oppositie dus eigenlijk moet ik u gelijk geven maar… Dan moeten wij…, ook als wij daarmee instemmen moeten we ons daaraan houden en moeten we niet later gaan zeuren dat we allemaal andere dingen willen want we hebben die prioritering aangegeven. Het feit dat die motie zoals die er lag niet kon worden uitgevoerd, is nog door de vorige wethouder al eens meegedeeld, ook lang geleden dat herinner ik me zelfs nog. Ik denk dat we eigenlijk moeten kijken hoe we de scherpe randjes van al die kaders die wij meegeven, daar hadden we het net in de vorige sessie ook over, kunnen afhalen, hoe we de ruimte kunnen opzoeken zodat je, als je ergens een bestemming op hebt, zo'n plotje makkelijker kunt herbestemmen omdat er gewoon heel grote vraagstukken in de maatschappij zijn vooral wat woningbouw betreft. Als wij als raad nu al aan het college meegeven: als een bestemming een probleem vormt, leg dat aan ons voor en we gaan kijken of we daar een mouw aan kunnen passen omdat die woningbouw zo belangrijk is. Ik hoop dat degene die het koopt met een mooi plan komt en die visie Polderlinten, alsjeblieft gooi dat ding ergens in een la en kijkt er nooit meer naar want het is een gedrocht dat echt wel als hard toetsingskader wordt gebruikt, ook voor initiatieven van uit de maatschappij en waarop al zoveel is afgewezen. Dus doe dat ding alsjeblieft weg, anders moeten we misschien de volgende keer een raadsvoorstel indienen om dat ding in te trekken.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Vermeulen. Ik ga even door met mijn lijstje want anders komen we nergens. Ik ga eerst naar de heer Staal, dan mevrouw Woolthuis en dan ga ik aan mevrouw Van de

Meeberg vragen om af te ronden.

De heer STAAL: Zal ik beginnen voorzitter. Ik moest zelf een beetje lachen om 'grote woorden' en dan 'gedrocht', maar goed, ik ga ook geen grote woorden gebruiken hoop ik, nou misschien toch. Over de vraag ' wensen en bedenkingen', het college gaat het toch doen. Ik zit daar een beetje mee. We hebben een motie, we hebben een polderlint waarvan we als raad zeggen 'gebruik dit nou als inspiratie en niet te hard' en we voelen allemaal de urgentie voor de woningmarkt of eigenlijk geen markt, voor woningbouw. Op zich lijkt mij dus vrij duidelijk wat de raad wil. Ik vind het echt bestuurlijk onvermogen als we hier straks elk plotje in de raad gaan bespreken terwijl wij volgens mij best wel duidelijk hebben aangegeven wat we willen. Je kunt hoog of laag springen, maar dat is nog steeds een collegebevoegdheid, dus ik zit te zoeken wat we als raad nog kunnen meegeven, wat we dan willen. Ik zit wel in de meewerkstand en ik zou graag als optie willen opperen om te kijken of we, als wij vastgoed verkopen, daar gewoon de voorwaarde bij kunnen zetten dat daar woningbouw moet worden gerealiseerd. Dan is er ook nog steeds de hoe en de wat, maar dan hebben wij wel duidelijk gezegd: dit plotje, prima dat je het koopt maar de voorwaarde is woningbouw.

De VOORZITTER: Mevrouw Woolthuis.

Mevrouw WOOLTHUIS: Ja dank u wel voorzitter. Er is al heel veel gezegd en ook ik snap wat het college zegt want als het college A zegt dan zegt de raad, wij willen B of C of D of E. Dus het is soms heel erg lastig of vaak lastig moet ik misschien wel zeggen. Nee, we moeten ons niet bemoeien met elk plotje dat wordt verkocht want ook dat vergt uiteindelijk heel veel capaciteit. Dus een stukje realiteit van mijn kant hierbij. Op dit stuk van de IJweg ligt een mooi stuk grond waarop wij kunnen sturen, juist op die kleinschalige vormen, een stukje grond waarvan we hebben gezegd: kijk eens naar dit geheel, breng eens in kaart wat we kunnen herbestemmen. Ik ben eigenlijk ook wel voorstander van verkopen met voorwaarden om ervoor te zorgen dat we daar wel iets kunnen doen om de woningnood te verlichten.

De VOORZITTER: Dan gaan we naar een afronding mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ja dank u wel voorzitter. Mijn vraag aan de collega's was 'wat vinden we er nou eigenlijk van dat er allemaal dingen bij worden gehaald terwijl we alleen maar willen praten over een plotje?' en prompt gaat het weer… 'Prompt' is misschien ook een groot woord, het gaat direct weer over polderlinten, voorwaarden, dit of dat of dat. Het blijkt kennelijk gewoon te moeilijk om het er met elkaar over te hebben. Ik hoor alleen maar redenen waarom we heel veel dingen niet kunnen en ik ben echt teleurgesteld. Daarbij wil ik het laten.

De VOORZITTER: Ik denk dat we daarmee aan het einde van dit sessiedebat komen. Er ligt… (Er wordt buiten de microfoon gesproken) Nou volgens mij niet of iemand moet ineens een opleving hebben. Er ligt geen raadsvoorstel aan ten grondslag. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik wil eigenlijk tegen mevrouw Van de Meeberg zeggen dat we het wel degelijk hebben gehad over de vraag die zij heeft voorgelegd, namelijk dat we het niet over elk plotje willen gaan hebben. Dat is misschien niet het antwoord waarop ze had gehoopt, maar ik denk dat dit een antwoord op de vraag is, maar waarschijnlijk dan toch niet.

De VOORZITTER: Ik denk dat we hier vanavond niet gaan uitkomen als ik die conclusie mag trekken. Er ligt geen raadsvoorstel aan ten grondslag, het is voldoende besproken en ik sluit hierbij de sessie.